EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 14.6.2023
COM(2023) 303 final

KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE

Kestävä kalastus EU:ssa: tilannekatsaus ja suuntaviivat vuodeksi 2024

{SWD(2023) 172 final}

KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE

Kestävä kalastus EU:ssa: tilannekatsaus ja suuntaviivat vuodeksi 2024

1. JOHDANTO

Tässä tiedonannossa annetaan tietoja Euroopan kalastuksen tilasta, jota seurattiin vuonna 2022. Siinä annetaan tietoja myös vuoden 2024 kalastusmahdollisuuksia koskevista komission ehdotuksista ja kolmansien maiden kanssa käytävistä neuvotteluista. Tavoitteena on parantaa kalastajien selviytymiskykyä, edistää kantojen elpymistä kohti kestävää enimmäistuottoa ja säilyttää terveet kannat kestävän enimmäistuoton tasolla.

Liikakalastus kohdistuu nyt paljon harvempiin kalakantoihin, ja kalastajat saavat sosioekonomisia hyötyjä tietyistä kannoista, joita on hoidettu terveemmillä tasoilla jo jonkin aikaa. Polttoaineiden korkeat hinnat ovat kuitenkin nakertaneet saavutettua hyötyä, mikä osoittaa, että EU:n kalastuslaivaston häiriönsietokykyä on parannettava, jottei laivasto ole niin riippuvainen fossiilisista polttoaineista, ja kalakantoja on suojeltava. Komissio käynnisti kattavan ja rakentavan yhteistyöprosessin **kalastus- ja meripaketin** yhteydessä[1] vastatakseen EU:n kalastusalan keskeisiin haasteisiin ja parantaakseen alan häiriönsietokykyä. On ratkaisevan tärkeää jatkaa tätä sitoutumista ja vuoropuhelua.

Vuoden 2022 helmikuussa alkanut Venäjän sotilaallinen hyökkäys Ukrainaan on vaikuttanut EU:n kalastukseen monin eri tavoin erityisesti Mustallamerellä. Se on johtanut kalastustoiminnan ja kauppavirtojen jatkuviin häiriöihin, vaikuttanut tieteellisiin lausuntoihin ja tiettyihin kansainvälisiin neuvotteluihin. Tämä osoittaa, että on tärkeää parantaa häiriönsietokykyä Euroopan ruokaturvan varmistamiseksi, saavuttaa vihreän kehityksen ohjelman tavoitteet[2] ja toteuttaa innovointia ja energiasiirtymää koskevia lisätoimia, kuten kalastus- ja meripaketissa korostetaan.

2. EDISTYMINEN KESTÄVÄN KALASTUKSEN SAAVUTTAMISESSA EU:SSA

Kestävä kalastus tarkoittaa sitä, ettei kaloja pyydetä enempää kuin kalakannat voivat lisääntyä vuosittain. Kannan kalastus on kestävää eli kestävän enimmäistuoton (MSY) tasolla, kun todellisen kalastuskuolevuuden (F) ja MSY:n mukaisen kalastuskuolevuuden (F_{MSY}) suhde on enintään 1.[3]

Kalastajien ja kansallisten viranomaisten tekemät investoinnit sekä Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission sitoutuminen kalastuksen vastuulliseen hoitoon ovat tehneet kalastuksesta kestävämpää, ja liikakalastusta kohdistuu EU:ssa nyt huomattavasti harvempiin kalakantoihin.

---

1 COM(2023) 100 final, COM(2023) 101 final, COM(2023) 102 final ja COM(2023) 103 final.

2 COM/2019/640 final.

3 Yksityiskohtainen analyysi kestävän enimmäistuoton mukaisesta kalastuskuolevuudesta ja kalakantojen biomassatilanteesta kaikilla merialueilla on liitteenä olevan komission yksiköiden valmisteluasiakirjan 1 jaksossa.

Vuonna 2003 useimpia EU:lle tärkeitä kantoja liikakalastettiin voimakkaasti ja **Koillis-Atlantilla** kalastuskuolevuuden mediaani oli 1,68 F_{MSY}. Luku on sittemmin laskenut, ja vuonna 2021 se saavutti alhaisimman lukeman, joka oli 0,76. **Välimerellä ja Mustallamerellä** kuolevuuden mediaani laski vuoden 2003 ja 2020 välillä luvusta 2,06 F_{MSY} 1,7:ään,[4] ja tilanne on parantunut kalakantojen arviointien perusteella, joita on nyt saatavilla enemmän edellisvuoteen verrattuna. Kalastuskuolevuus on vähentynyt eniten itäisellä Välimerellä, jota seuraavat Mustameri ja läntinen Välimeri. Keskisellä Välimerellä on tapahtunut vain vähän muutoksia.

Siellä, missä kalastuskuolevuus on laskenut, kalakantojen biomassa kasvaa.[5] Tämä auttaa parantamaan saaliita ja kalastuksen kannattavuutta ja lisää hiilitehokkuutta (kilogrammoina pyydettyä kalaa hiilipäästökiloa kohti). Moitteettoman hoidon tärkeyttä havainnollistaa se, että vuonna 2021 Biskajanlahdella ei ensimmäistä kertaa yhteisen kalastuspolitiikan[6] (YKP) aikana kohdistunut liikakalastusta mihinkään kantaan. Alueen kalakantojen kasvu on ollut huomattavaa, ja kannat ovat runsastuneet yli kolminkertaisiksi vuodesta 2003.

Saaliin purkamisilmoitukset ja myynti-ilmoitukset ovat olennaisen tärkeitä kiintiöiden käytön seuraamiseksi ja koostettujen saalistietojen raportoimiseksi. Tarkka raportointi on avainasemassa, koska se on perusta kestävälle kalastukselle ja luotettavalle tieteelliselle tiedolle. Ongelmia on kuitenkin edelleen sen varmistamisessa, että kaikki saaliit kirjataan asianmukaisesti ja luetaan kiintiöihin. Jäsenvaltioiden tulisi punnita kaikki puretut kalastustuotteet ja kirjata ne tarkasti saalisasiakirjoihin, mutta tässä on edelleen puutteita. Komissio on havainnut tämän toistuvasti arvioinneissa, joita se on tehnyt useilla merialueilla aiempina vuosina. Komissio on ryhtynyt toimenpiteisiin säännösten noudattamatta jättämiseen puuttumiseksi käynnistämällä vuonna 2022 uuden arviointikierroksen ja rikkomismenettelyjä, joissa jäsenvaltioita vaaditaan ottamaan käyttöön saaliiden tarkkaa ilmoittamista edellyttäviä toimenpiteitä.

Koillis-Atlantin kalakannat ovat nykyisin keskimäärin yhteisen kalastuspolitiikan kalastuskuolevuutta koskevien tavoitteiden mukaisessa vaihteluvälissä. Vaikka yhteisessä kalastuspolitiikassa asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa on edistytty hyvin vuonna 2022, lisää edistystä tarvitaan erityisesti Välimerellä ja Mustallamerellä.

2.1 Kalastusmahdollisuudet vuonna 2023

Kalastusmahdollisuudet ovat tärkeässä roolissa kestävässä kalastuksenhoidossa. Atlantilla, Itämerellä ja Skagerrakissa/Kattegatissa kalastusmahdollisuudet määritetään pääasiassa saalisrajoituksina, jotka ilmaisevat suurimman sallitun saaliin (TAC).

Itämeren ja sen jokien ympäristön tila on täysin erilainen ja vaikuttaa edelleen kalakantoihin ja niiden kehitykseen. **Itämereen** kohdistuu nykyään erilaisia paineita, jotka

[4] Vuoden 2021 arvoa ei ole vielä saatavilla, koska Välimeren yleisen kalastuskomission (GFCM) arvioinnit tehtiin vuoteen 2020 ulottuvien tietojen perusteella.

[5] (+18 % kokonaiskasvu, +39 % Koillis-Atlantilla sekä +6 % Välimerellä ja Mustallamerellä vuodesta 2003).

[6] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta.

ovat heikentäneet luonnon monimuotoisuutta. Nykyisin näihin kuuluvat ravinnepäästöjen aiheuttama voimakas pilaantuminen ja jatkuvasti korkeat epäpuhtauspitoisuudet. Tämä johtuu osittain siitä, että EU:n lainsäädäntöä[7] ei ole pantu täytäntöön. Kymmenestä kalastuksesta neljässä (läntinen silakka, kaksi turskakantaa ja pääaltaan lohi) ei saa enää kalastaa kohdennetusti ja näitä lajeja saa purkaa pelkkänä sivusaaliina. Loput kalastuksen kohteena olevat kannat ovat muut pelagiset lajit (kilohaili ja silakka Itämeren keskiosassa, Pohjanlahdella ja Riianlahdella) ja punakampela, joiden saalisrajoitukset on vahvistettu kestävän enimmäistuoton mukaisesti, sekä Pohjanlahden ja Suomenlahden lohi, jonka saalisrajoitukset on vahvistettu ennalta varautuvan lähestymistavan mukaisesti. Itämeren monivuotisessa suunnitelmassa[8] käytetään kaikkia välineitä eli kohdennetun kalastuksen keskeyttämistä, TACien asettamista suositeltujen enimmäistasojen alapuolelle, kutualueiden rauhoittamista ja virkistyskalastuksen rajoittamista huonokuntoisten kalakantojen elvyttämiseksi. Nämä välineet eivät kuitenkaan ole riittäviä kaikkien kalakantojen elvyttämiseen, elleivät jäsenvaltiot sovella ja pane täytäntöön EU:n lainsäädäntöä kaikilta osin. Ministerikokouksen *Our Baltic* -julkilausumassa sitouduttiin panemaan EU:n lainsäädäntö kaikilta osin täytäntöön. Tämän toteuttaminen on elintärkeää[9].

Meren ekosysteemeihin, kalastukseen ja vesiviljelyyn kohdistuu pilaantumisen, rehevöitymisen ja ilmastonmuutoksen vuoksi paineita. Toiminta tästä aiheutuvien haasteiden ratkaisemiseksi alkaa tiedeyhteisön panoksesta. Tutkimukset auttavat päätöksentekijöitä tekemään tietoon perustuvia päätöksiä ja panemaan kaikilta osin täytäntöön kalastuksen ja vesiviljelyn hoidossa sovellettavan ekosysteemilähtöisen lähestymistavan, joka on yksi yhteisen kalastuspolitiikan keskeisistä periaatteista.

Skagerrakin/Atlantin vesillä kalakantoihin kohdistuu vähemmän paineita ja ympäristöolosuhteet ovat erilaiset. Näillä merialueilla 29 kannan kestävällä hoidolla on saatu aikaan myönteisiä tuloksia ja keskeisten kaupallisten kalastusten TACeja nostettiin tuntuvasti vuodelle 2023.

Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa yhteisten kantojen osalta osapuolet sopivat kauppa- ja yhteistyösopimuksessa[10] asetetussa määräajassa TACien asettamisesta kestävän enimmäistuoton tasolle useimmille sellaisille kannoille, joista oli saatavilla asiaa koskeva lausunto. Osapuolet sopivat asettavansa seitsemästä kannasta kuudelle YKP-asetuksen mukaisesti alhaiset saalisrajoitukset (kun tieteellisissä lausunnoissa suositeltiin pyynnin rajoittamista nollaan). Rajoitukset sallivat vain sivusaaliit, jotta vältetään tilanteita, joissa

---

7 Tällä viitataan etenkin seuraaviin: nitraattidirektiivi, yhdyskuntajätevesien käsittelyä koskeva direktiivi, meristrategiapuitedirektiivi, vesipolitiikan puitedirektiivi, luonnonsuojeludirektiivit, jätepuitedirektiivi, merten aluesuunnittelua koskeva direktiivi, kertakäyttöisiä muovituotteita koskeva direktiivi, yhteisestä kalastuspolitiikasta annettu asetus, yhdennetty meripolitiikka ja yhteinen maatalouspolitiikka.

8 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1139, annettu 6 päivänä heinäkuuta 2016, Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta.

9 https://commission.europa.eu/system/files/2020-09/ministerial_declaration_our_baltic_conference.pdf

10 Kauppa- ja yhteistyösopimus Euroopan unionin ja Euroopan atomienergiayhteisön sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan välillä, ST/5198/2021/INIT (EUVL L 149, 30.4.2021, s. 10–2539).

pohjakalakantojen sekakalastus estyy.[11] Osapuolet sopivat yhden kannan TACin seurannasta kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) TACin tasoa koskevan lausunnon perusteella.[12] Keskustelut, joita osapuolet kävivät kalastuksen erityiskomiteassa, olivat välttämättömiä vuotuisten kuulemisten sujuvoittamiseksi ja jotta päästäisiin tyydyttävään sopimukseen ja noudatettaisiin asetettuja aikarajoja[13].

EU:n, Norjan ja Yhdistyneen kuningaskunnan yhteisten kantojen osalta osapuolet sopivat vahvistavansa TACit kestävää enimmäistuottoa koskevan lausunnon mukaisiksi. Jotta varmistetaan pohjanmeren turskan elpyminen jatkossakin, ne päättivät jatkaa korjaavia toimenpiteitä sekä vahvistaa TACit tieteellisessä lausunnossa suositeltua pienemmiksi kahden muun kannan osalta, joita pyydystetään sekakalastuksessa yhdessä turskan kanssa. Pohjanmeren sillin TACit vahvistettiin tieteellisten lausuntojen mukaisesti, ja osapuolet sopivat jatkavansa saalisrajoituksia lieventääkseen vaikutuksia läntisen Itämeren vähentyneeseen silakkakantaan. Osapuolet sopivat tarkistavansa vuonna 2023 nykyistä hallintomallia ja lähestymistapaa Pohjanmeren sillin TACien vahvistamiseen.[14] **Norjan kanssa yhteisiä MSY-arvioituja kantoja oli vain yksi**, ja sen TAC vahvistettiin kestävän enimmäistuoton tasolle[15]. Tässä yhteydessä yhteisesti hoidettujen kantojen nykyisistä jakojärjestelyistä poikkeaminen voisi vaikuttaa kielteisesti kantojen tilaan ja vaarantaa tavoitteen vahvistaa TACit kestävän enimmäistuoton tasolle.

Makrillin, mustakitaturskan ja Atlantin-Skandinavian sillin **laajalle levinneiden kantojen[16]** osalta rannikkovaltiot[17] sopivat TACien yhteisen tason vahvistamisesta kestävän enimmäistuoton tasolle. Jakojärjestelyjen puuttuessa rannikkovaltioiden kiintiöiden kokonaismäärä ylittää kuitenkin edelleen sovitun kokonais-TACin. EU:n vastuullisen lähestymistavan mukaan viimeisimpiä sovittuja osuuksia ei saa korottaa yksipuolisesti. Kaikki rannikkovaltiot eivät noudattaneet tätä. Tilanne aiheuttaa jo nyt paineita näiden kantojen kestävyydelle. Komissio käy aktiivisia keskusteluja muiden rannikkovaltioiden kanssa kalakantojen kestävää hoitoa koskevien uusien jakojärjestelyjen aikaansaamiseksi.

---

11 Neuvoston asetus (EU) 2023/194, annettu 30 päivänä tammikuuta 2023, unionin vesillä ja unionin kalastusaluksiin tietyillä unionin ulkopuolisilla vesillä sovellettavien tiettyjen kalakantojen kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2023 sekä tällaisten kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta eräille syvänmeren kalakannoille vuosiksi 2023 ja 2024, johdanto-osan 51 kappale.

12 Yhdistyneen kuningaskunnan ja Euroopan unionin vuoden 2023 kalastusneuvotteluista sovittu pöytäkirja: https://oceans-and-fisheries.ec.europa.eu/system/files/2022-12/2023-eu-uk-fisheries-consultations_en.pdf.

13 SCF:n kokouspöytäkirjat: https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/relations-non-eu-countries/relations-united-kingdom/eu-uk-trade-and-cooperation-agreement/meetings-eu-uk-partnership-council-and-specialised-committees-under-trade-and-cooperation-agreement/specialised-committee-fisheries_en.

14 Pöytäkirja Euroopan unionin, Norjan ja Yhdistyneen kuningaskunnan välisistä vuoden 2023 kalastusneuvotteluista: https://oceans-and-fisheries.ec.europa.eu/system/files/2022-12/2023-eu-no-uk-fisheries-consultations_en.pdf.

15 Pöytäkirja Norjan ja Euroopan unionin välisissä Skagerrakin ja Kattegatin vuoden 2023 kalastuksen sääntelyä koskevissa kalastusneuvotteluissa sovituista päätelmistä: https://oceans-and-fisheries.ec.europa.eu/system/files/2023-03/2023-eu-norway-skagerrak-fisheries-consultations_en.pdf.

16 https://www.ices.dk/community/groups/pages/wgwide.aspx Laajalle levinneitä kantoja käsittelevä työryhmä (WGWIDE) kokoaa ja analysoi tietoja suurista pelagisten lajien kannoista sekä muista laajalle levinneistä ja laajasti vaeltavista lajeista.

17 Kyseisistä kannoista päättäviin rannikkovaltioihin Koillis-Atlantilla kuuluvat Euroopan unioni, Yhdistynyt kuningaskunta, Norja, Islanti, Färsaaret, Grönlanti ja Venäjän federaatio.

Välimeren ja Mustanmeren alueella harjoitetaan monilajikalastusta, ja monet kalakannat ovat yhteisiä kolmansien maiden kanssa. Kalastuskuolevuus on lähestynyt joidenkin kantojen osalta kestävää tasoa, ja seitsemän kantaa saavutti F_{MSY}:n vuonna 2020. Useita kantoja kalastetaan kuitenkin edelleen yli kestävän tason. Pyyntiponnistuksen vähentämistä ja kestävän enimmäistuoton tavoitteen saavuttamista on jatkettava erityisesti soveltamalla läntisen Välimeren monivuotista suunnitelmaa[18] (West Med) ja Välimeren yleisen kalastuskomission (GFCM) strategiaa vuodelle 2030.[19] Vuoden 2023 kalastusmahdollisuudet ovat vuonna 2022 hyväksyttyjen merkittävien toimenpiteiden mukaisia.

Jotta saavutettaisiin kestävän enimmäistuoton tavoite vuoteen 2025 mennessä **läntisen Välimeren** monivuotisen suunnitelman mukaisesti, kalastusmahdollisuuksissa[20] sovelletaan yhdennettyä lähestymistapaa, joka perustuu hallinnointivälineisiin ja sellaisen korvausmekanismin kehittämiseen, joka kannustaa valikoivampien pyydysten käyttöön ja kalastuskieltoalueisiin. Jäsenvaltioita kannustetaan toteuttamaan edelleen tämän mekanismin mukaisia toimenpiteitä. Neuvosto on myös vahvistanut liikakalastuksesta eniten kärsivää syvänmeren katkarapua koskevat enimmäissaalisrajoitukset ja säilyttänyt pyyntiponnistusrajoitukset pitkäsiima-aluksille.

Välimeren yleisen kalastuskomission alaisuudessa tehty perinpohjainen työ, jota on tukenut EU:n johdonmukainen kanta alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä, on johtanut merkittävien päätösten tekemiseen. Ennen kaikkea se on johtanut viiteen monivuotiseen hoitosuunnitelmaan, jotka perustuvat yhteisen kalastuspolitiikan periaatteisiin. Tämä on johtanut syvänmeren katkarapujen saalisrajoitusten vahvistamiseen Joonianmerellä, Levantinmerellä ja Sisiliansalmella (kummeliturskajärjestelyt mukaan luettuina) ja pilkkupagellin saaliiden enimmäismäärän vahvistamiseen Alboránmerellä. Välimeren yleisessä kalastuskomissiossa sovittiin Adrianmeren pienten pelagisten lajien pitkän aikavälin hoitosuunnitelmasta, jolla pyritään varmistamaan pitkällä aikavälillä suuret saalismäärät kestävän enimmäistuoton tasolla. Siinä alennettiin sardellien ja sardiinien vuoden 2023 saalisrajoituksia ja jäädytettiin pelagisten troolareiden ja kurenuotta-alusten kapasiteetti. Välimeren yleinen kalastuskomissio myös jatkoi Adrianmeren pohjakalakantoja koskevan monivuotisen suunnitelman täytäntöönpanoa. Kyseisessä suunnitelmassa niin pohja- kuin puomitroolareille vahvistetaan enimmäiskapasiteetti kestävää enimmäistuottoa koskevan tavoitteen saavuttamiseksi kaikkien keskeisten kalakantojen osalta vuonna 2026. Lisäksi kalastuskomissio asetti pyyntirajat jalokorallille ja pyyntiponnistusrajoituksen dolfiinille Välimeren kansainvälisillä vesillä. Mustanmeren osalta Välimeren yleisen kalastuskomission suunnitelmassa vahvistettiin TAC piikkikampelalle sekä unionin autonominen kiintiö kilohailille.

---

[18] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1022, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, läntisen Välimeren pohjakalakantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta ja asetuksen (EU) N:o 508/2014 muuttamisesta.

[19] GFCM:n kestävää kalastusta ja vesiviljelyä Välimerellä ja Mustallamerellä koskeva strategia vuodelle 2030. https://www.fao.org/documents/card/en/c/cb7562en.

[20] Neuvoston asetus (EU) 2023/195, annettu 30 päivänä tammikuuta 2023, eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Välimerellä ja Mustallamerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2023.

EU sopi myös kunnianhimoisista toimenpiteistä, jotka koskevat **eurooppalaisen ankeriaan merikalastusta**,[21] mukaan lukien kalastuskiellon pidentäminen kolmesta kuuteen kuukauteen, jotta se kattaisi nuorten ankeriaiden vaelluksen sekä sukukypsien ankeriaiden vaelluksen merten ja jokien välillä. Näiden toimenpiteiden täytäntöönpanoa seurataan tihennetysti vuoden 2023 aikana. Komissio seuraa tiiviisti edistymistä niiden toimenpiteiden täytäntöönpanossa, jotka sisältyvät komission ja eräiden jäsenvaltioiden allekirjoittamaan yhteiseen julistukseen eurooppalaisen ankeriaan suojelun tehostamisesta.

3. EU:N KALASTUSLAIVASTON TILA

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laivastot noudattavat kansallisia rajoituksia, joilla säädellään alusten kapasiteettia (bruttovetoisuus, GT) ja konetehoa (kW). Niiden on toimittava epätasapainossa olevien laivastojen kapasiteetin pienentämiseksi ja raportoitava vuosittain laivastojen biologisesta ja taloudellisesta kestävyydestä. Jos näyttöä epätasapainosta ilmenee, niiden on esitettävä toimintasuunnitelma ja selkeä aikataulu epätasapainon korjaamiseksi. Julkisella tuella käytöstä poistettua kapasiteettia ei saa korvata uudella kapasiteetilla.

Alusten määrä, bruttovetoisuus ja koneteho pienenivät vuodesta 2022 hieman: alusten määrä 0,3 prosenttia, bruttovetoisuus 0,7 prosenttia ja koneteho 0,5 prosenttia. Näin ollen EU:n rekisteröityyn laivastoon[22] kuului vuoden 2022 joulukuussa 72 472 alusta, joiden bruttovetoisuus oli 1 321 454 GT ja koneteho 5 264 658 kW.

Jäsenvaltiot ilmoittavat vuoden 2022 kertomuksissaan, että niiden laivastot olivat enimmäisrajojen sisällä ja noudattavat YKP-asetuksen 22 artiklan vaatimuksia. Kansallisten kertomusten perustana olevien tietojen paikkansapitävyyteen ja luotettavuuteen sekä jäsenvaltioiden toimintasuunnitelmien laatimiseen ja täsmällisyyteen liittyy kuitenkin edelleen huolenaiheita. Komissio kehottaa yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevassa tiedonannossaan[23] jäsenvaltioita lisäämään kalastuskapasiteetin hallinnoinnin avoimuutta ja joustavuutta sekä mahdollistamaan kapasiteetin uudelleenkohdentamisen rakenteellisten investointien tekemiseksi aluksilla.

4. SOSIOEKONOMINEN SUORITUSKYKY

Energia on yksi EU:n kalastuslaivaston suurimmista kustannuseristä. Polttoaineen hintahuipulla[24] oli suuri vaikutus EU:n kalastuslaivaston sosioekonomiseen suorituskykyyn vuonna 2022. Tämä isku seurasi aiempaa talouden myönteisten kehityssuuntausten häiriintymistä covid-19-pandemian vuoksi vuonna 2020. Lisäksi Venäjän Ukrainaan kohdistama sotilaallinen hyökkäys on aiheuttanut markkinahäiriöitä. On arvioitu, että koko EU:n kalastuslaivaston osalta polttoaineen hinnan 10 sentin nousu pienentää vuotuista bruttovoittoa 185 miljoonalla eurolla (tämä vastaa 16:ta prosenttia vuoden 2020 vuotuisesta

[21] Asetuksen (EU) 2023/195 13 artikla.
[22] Mukaan lukien syrjäisimmillä alueilla toimiva kalastuslaivasto.
[23] COM/2023/103 final.
[24] Hinnat olivat vuonna 2022 yli kaksinkertaiset verrattuna vuoden 2021 keskihintoihin.

bruttovoitosta). Useissa laivastonosissa, joissa käytetään paljon polttoainetta kuluttavia pyydyksiä, energiakustannukset voivat olla jopa puolet purettujen saaliiden kokonaisarvosta.

Tämän vuoksi EU:n kalastuslaivaston kokonaistulos oli tappiollinen ensimmäistä kertaa sitten vuoden 2008. Kesällä 2022 polttoaineen hinta oli korkeimmillaan 1,2 euroa litralta, mutta vuoden 2023 ensimmäisellä neljänneksellä se on vähitellen laskenut 0,8–0,9 euroon litralta. On odotettavissa, että EU:n kalastuslaivasto voi nykyisillä polttoaineen hinnoilla tuottaa noin 2,5 miljardin euron bruttoarvonlisäyksen ja lähes 300 miljoonan euron bruttovoiton, kattaa toimintakustannuksensa ja säilyttää 125 000 kalastajan työpaikat ja palkat vuonna 2023. Tämä on merkittävä parannus vuoteen 2022 verrattuna, jolloin useimmat EU:n kalastuslaivastot eivät pystyneet kattamaan toimintakustannuksiaan. Nykyisillä polttoaineiden hinnoilla, jotka ovat edelleen 70 prosenttia korkeammat kuin vuoden 2021 hinnat, vuoden 2023 keskimääräinen nettovoitto olisi kuitenkin hyvin pieni tai jäisi nollatasolle.

Vaikutus ei kohdistu tasaisesti kaikkiin laivastonosiin. Yleisesti ottaen laivastonosat, jotka ovat riippuvaisia kestävästi hyödynnetyistä kannoista ja jotka lisäsivät energiatehokkuuttaan (tai vähensivät polttoaineen kulutustaan), suoriutuvat paremmin ja pystyvät maksamaan miehistölleen parempaa palkkaa nykyisistä epäsuotuisista taloudellisista olosuhteista huolimatta. Tämä osoittaa, kuinka **merkittäviä sosioekonomisia hyötyjä EU:n kalastuslaivastot saavat kalakantojen säilyttämisestä ja energiatehokkuudesta**.

EU:n kalastuslaivaston odotetaan kattavan toimintakustannuksensa ja ylläpitävän työllisyytensä vuonna 2023, mutta se on edelleen taloudellisesti haavoittuva. Haavoittuvuus johtuu korkeasta energiaintensiteetistä ja riippuvuudesta fossiilisista polttoaineista. Energiasiirtymää koskevassa aloitteessa[25] ehdotetaan useita toimenpiteitä, jotka auttavat alaa vauhdittamaan energiasiirtymää ja saavuttamaan ilmastoneutraaliustavoitteen vuoteen 2050 mennessä. Siihen sisältyy toimia, joilla opastetaan jäsenvaltioita käyttämään Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahaston[26] (EMKVR) varoja parhaalla mahdollisella tavalla energiasiirtymän tukemiseksi.

Komissio ryhtyi vuonna 2022 ripeästi toimiin, jotta Euroopan meri- ja kalatalousrahasto[27] (EMKR) ja EMKVR toteuttaisivat kriisitukitoimenpiteitä[28] Venäjän Ukrainaan kohdistamasta sotilaallisesta hyökkäyksestä EU:lle vuonna 2022 aiheutuvien välittömien seurausten lieventämiseksi. EMKR:n osalta 14 jäsenvaltiota on edistynyt toimintaohjelmiensa muuttamisessa tämän tuen hyödyntämiseksi. Tuki voidaan yhdistää muihin kriisipaketteihin, erityisesti valtiontukitoimenpiteitä koskevaan väliaikaiseen kriisikehykseen[29], ja kalastus- ja vesiviljelyalan yritysten käytettävissä on jopa 300 000 euroa vuoden 2023 loppuun asti.

---

25 Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle *EU:n kalastus- ja vesiviljelyalan energiasiirtymästä* (COM(2023) 100 final).

26 Asetus (EU) 2021/1139.

27 Asetus (EU) N:o 508/2014.

28 Asetus (EU) 2022/1278 ja komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2022/500.

29 Komission tiedonanto *Valtiontukitoimenpiteitä koskevat tilapäiset kriisipuitteet talouden tukemiseksi Ukrainaan kohdistuneen Venäjän hyökkäyksen jälkeen*, 2022/C 131 I/01.

5. PURKAMISVELVOITE

Tutkimushankkeet ja kaikkien sidosryhmien välinen yhteistyö ovat tuottaneet arvokkaita kokemuksia purkamisvelvoitetta koskevien sääntöjen mukaisesta saaliiden poisheittämisen hallinnasta sekä yhteistyöstä sidosryhmien kanssa. Ne ovat lisänneet tietämystä (vähentämis)keinoista, eri kalastus- ja merialueiden saalistilanteesta ja siitä, miten tahattomia saaliita voidaan välttää valikoivampien pyydysten tai tekniikkojen avulla ja toteuttamalla alue- tai aikakohtaisia toimenpiteitä tai reaaliaikaisia kalastuskieltoja.

Purkamisvelvoitteen täytäntöönpanemiseksi myönnetään tukea **EMKR:stä ja EMKVR:stä**, joiden yhteydessä julkisen tuen osuus on suuri. Jäsenvaltiot olivat valinneet vuoden 2022 lopussa[30] 5 160 toimea, joissa purkamisvelvoitteeseen sidottu EMKR:n kokonaisrahoitus oli 180,7 miljoonaa euroa (verrattuna edellisen vuoden 4 762 toimeen ja 169,2 miljoonaan euroon). Useimmilla toimilla pyrittiin lisäämään tahattomien saaliiden lisäarvoa tai laatua[31], vähentämään kalastuksen vaikutuksia meriympäristöön ja lopettamaan poisheittäminen.[32]

Jäsenvaltioiden toimet purkamisvelvoitteen valvomiseksi ja täytäntöönpanemiseksi ovat kuitenkin edelleen riittämättömiä. Purkamisvelvoitteeseen liittyviä tärkeimpiä riskejä, kuten laittomia ja dokumentoimattomia saaliiden poisheittämisiä merikalastuksen aikana, ei ole vähennetty riittävästi. Nykyisiä kannustimia säännösten[33] rikkomiseen on ehkäistävä ja estettävä valvonnan ja täytäntöönpanon avulla. YKP-asetuksessa tunnustetaan purkamisvelvoitteen täytäntöönpanon olevan vaikeaa sekakalastuksessa. Sekakalastuksessa on mukana useampia lajeja, ja samassa kalastustoimessa jää todennäköisesti saaliiksi eri lajeja. Lisäksi käytettävissä on kiintiöiden vaihdon kaltaisia välineitä.

Jäsenvaltiot käyttävät nykyisin enimmäkseen perinteisiä valvontatekniikoita[34], jotka eivät ole riittäviä.[35] Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat äskettäin komission ehdotuksesta sopineet tarkistetusta kalastuksenvalvontajärjestelmästä. Tarkoituksena on erityisesti säätää sähköisen etävalvonnan (REM) välineiden käyttö pakolliseksi. Euroopan kalastuksenvalvontavirasto auttaa jäsenvaltioita laatimaan etävalvonnan toimintasuunnitelmia alueellisille ja kansallisille pilottihankkeille ja määrittämään parhaat mahdolliset strategiat niiden noudattamisen valvomiseksi.

---

30 EMKR:n täytäntöönpanokertomus 2022, meri- ja kalastusasioiden pääosaston julkaisu julkaistaan lähiaikoina.

31 Euroopan meri- ja kalastusrahastosta annetun asetuksen 42 artikla.

32 Euroopan meri- ja kalastusrahastosta annetun asetuksen 38 ja 39 artikla.

33 Tällaista toimintaa on muun muassa laiton ja dokumentoimaton saaliin poisheittäminen pullonkaulatilanteiden välttämiseksi, tuoton maksimoimiseksi (saaliin arvon nostaminen) ja arvoltaan vähäisten saaliiden käsittelyn ja varastoinnin kustannusten välttämiseksi.

34 Esimerkiksi merellä tehtävät tarkastukset, saaliin purkamisen yhteydessä tehtävät tarkastukset, tietojen analysointi ja ilmavalvonta.

35 Useat jäsenvaltiot ovat sopineet osallistuvansa Euroopan kalastuksenvalvontaviraston koordinoimaan etävalvonnan pilottihankkeeseen etävalvonnan tarkastusten parhaiden käytäntöjen oppimiseksi (yksi tai kaksi alusta jäsenvaltiota kohti). Tanska käyttää etävalvontaa Kattegatissa toimivassa keisarihummerin pyyntiä harjoittavassa laivastossa, ja Alankomaat toteuttaa täysin dokumentoitua kalastusohjelmaa muutamien Pohjanmerellä toimivien alusten osalta. Kumpaakaan hanketta ei käytetä valvonta- ja täytäntöönpanotarkoituksiin.

Säännösten heikko noudattaminen, poisheittäminen ilman dokumentointia ja saaliiden väärin ilmoittaminen heikentävät saalistietojen (puretut saaliit, tahattomat saaliit ja poisheitetyt saaliit) ja raportoinnin tarkkuutta, joka on tärkeää tieteellisten lausuntojen laadun kannalta. Jäsenvaltiot ja komissio tekevät vuonna 2023 yhteistyötä tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean **(**STECF) kanssa tarkistaakseen purkamisvelvoitetta koskevia poikkeuksia tietojen parantamiseksi. Komissio toteutti myös CINEAn kautta tutkimuksen[36], jossa seurattiin Itämeren, Pohjanmeren sekä Atlantin läntisten vesialueiden jäsenvaltioiden kalastusta koskevan purkamisvelvoitteen täytäntöönpanoa. On olennaisen tärkeää parantaa valvontaa ja täytäntöönpanoa sen varmistamiseksi, että saalistiedot ovat tarkkoja, sillä tutkijat käyttävät kalastuspäiväkirjoihin kirjattuja ja tiedonkeruukehyksen[37] mukaisesti kerättyjä tietoja tieteellisten lausuntojen tukena. Kuten yhteisestä kalastuspolitiikasta annetussa tiedonannossa[38] korostetaan, tietojen luotettavuus on olennaisen tärkeää arvioinneissa, joiden avulla komissio voi päättää, jatketaanko EU:n toimia tai mukautetaanko niitä.

6. TÄRKEIMMÄT VIESTIT JA SUUNTAVIIVAT VUODEN 2024 KALASTUSMAHDOLLISUUKSIA KOSKEVILLE EHDOTUKSILLE

6.1 Seuraavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisen keskeiset vaiheet

Komissio perustaa vuoden 2024 kalastusmahdollisuuksia koskevat ehdotuksensa ICESin ja tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean tieteellisiin lausuntoihin, ekosysteeminäkökulma mukaan lukien, kolmansien maiden kanssa käytävissä kansainvälisissä neuvotteluissa tehtyihin päätöksiin, alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen vuonna 2023 tekemiin päätöksiin sekä sosioekonomiseen analyysiin.

Komissio sisällyttää ensimmäisiin ehdotuksiinsa mahdollisimman monta kantaa edellyttäen, että tieteelliset lausunnot annetaan ajoissa.

Komissio kehottaa jäsenvaltioita ja sidosryhmiä arvioimaan tieteelliset lausunnot heti, kun ne ovat julkisesti saatavilla. Sidosryhmät voivat myös antaa suosituksia itse tai neuvoa-antavien toimikuntien tai kansallisten viranomaisten välityksellä.

Komissio järjestää Yhdistyneen kuningaskunnan, Norjan ja muiden rannikkovaltioiden kanssa lokakuusta alkaen useita neuvotteluja, jotka on tarkoitus saada päätökseen riittävän hyvissä ajoin, jotta niiden tuloksia voidaan käsitellä joulukuussa pidettävässä neuvoston kokouksessa.

Kalastusmahdollisuuksien vahvistamisen lisäksi komissio jatkaa yhteisten kantojen kestävän kalastuksen varmistamiseksi pitkin vuotta töitä edistääkseen laajalle levinneiden kantojen jakojärjestelyjä kolmansien maiden kanssa tapauksissa, joissa tällaisia järjestelyjä ei ole.

---

36 https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/89868cc6-015f-11ec-8f47-01aa75ed71a1

37 Asetus (EU) 2017/1004.

38 Komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle *Yhteinen kalastuspolitiikka tänään ja huomenna: kalastus- ja merisopimus kohti kestävää, tieteeseen perustuvaa, innovatiivista ja osallistavaa kalastuksenhoitoa*, COM/2023/103 final.

6.2 Kalastusmahdollisuuksien vahvistaminen eri merialueille

EU:n yksin hoitamien **Itämeren, Skagerrakin/Kattegatin ja Atlantin** kantojen osalta komissio aikoo ehdottaa kestävän enimmäistuoton mukaisia kiintiöitä silloin, kun tällainen lausunto on saatavilla. Jos hoitosuunnitelma tarjoaa enemmän joustavuutta saalisrajoitusten asettamisessa, komissio voi ehdottaa terveiden kantojen kohdalla kestävän enimmäistuoton vaihteluvälin korkeampien arvojen käyttöä, jos tätä pidetään tieteellisissä lausunnoissa välttämättömänä monivuotisen suunnitelman tavoitteiden saavuttamiseksi erityisesti sekakalastuksessa. Niiden kantojen osalta, joita koskevissa tieteellisissä lausunnoissa suositellaan, ettei kantaa pyydetä lainkaan, tai joiden biomassa on vähentynyt alle turvallisen rajan, komissio ehdottaa monivuotisten hoitosuunnitelmien mukaisia korjaavia toimenpiteitä kantojen elvyttämiseksi. Huomiota kiinnitetään siihen, että muista keskeisistä kannoista tehdään mahdollisimman pian kestävää enimmäistuottoa koskeva täydellinen tieteellinen arvio.

Purkamisvelvoitteen osalta vähennetään tarvittaessa *de minimis* -poikkeukset tai korkeaan eloonjäämisasteeseen perustuvat vapautukset ICESin lausunnon mukaisista määristä. Komissio arvioi myös, miten jäsenvaltiot ovat onnistuneet toteuttamaan sellaisia sivusaaliiden nykyisiä vähentämistoimenpiteitä, joita on liitetty mahdollisten pullonkaulatilanteiden lieventämiseksi asetettuihin, vain tahattomia sivusaaliita koskeviin TACeihin.

Komissio aikoo mahdollisuuksien mukaan siirtyä EU:n yksin hallinnoimien kantojen osalta monivuotisiin TACeihin. Näin tehokkuus ja ennakoitavuus paranevat EU:n kalastusyritysten kannalta. Kyseeseen tulevat kannat valitaan tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden, sidosryhmien ja ICESin kanssa. Jäsenvaltioita pyydetään laatimaan luettelot ensisijaisista kannoista, joille ne suosittelevat kahden vuoden TACeja. Arvioinnin jälkeen komissio pyytää ICESiä arvioimaan yksilöidyt kannat:

(i) ICESin monivuotisia lausuntoja koskevien kriteerien mukaisesti;
(ii) monivuotisten lausuntojen toteutettavuutta ajatellen; ja
(iii) tällaisten monivuotisten lausuntojen mahdollisten vaikutusten osalta.

Yhdistyneen kuningaskunnan, Norjan ja muiden rannikkovaltioiden kanssa yhteisesti hallinnoitavien kantojen osalta EU perustaa kantansa edelleen parhaisiin käytettävissä oleviin tieteellisiin lausuntoihin, tavoitteenaan asettaa kalastusmahdollisuudet kestävän enimmäistuoton mukaisiksi. EU jatkaa työtään EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan yhteisten sitoumusten parissa kalastuksen erityiskomiteassa, tavoitteenaan kalastuksen ja jaettujen kantojen hoidon kestävyys. Se jatkaa työtään samankaltaisten sitoumusten parissa kolmenvälisessä kehyksessä (EU, Yhdistynyt kuningaskunta ja Norja) ja pyrkii rannikkovaltioiden kantojen kestäviin ja kattaviin jakojärjestelyihin. Tämä työ on osa yhteisen kalastuspolitiikan ulkoista ulottuvuutta, ja se kattaa noin 70 prosenttia kaikista Koillis-Atlantilla vahvistetuista TACeista. Komissio pyrkii parantamaan yhteistyötä ja näiden kuulemisten ilmapiiriä.

Välimeren ja Mustanmeren osalta on olennaisen tärkeää, että jäsenvaltiot jatkavat Läntisen Välimeren monivuotisen suunnitelman ja Välimeren yleisen kalastuskomission vuodelle 2030 laatiman strategian tavoitteisiin pyrkimistä. Komissio kannustaa jäsenvaltioita toteuttamaan

EMKVR:n ohjelmiin liittyviä liitännäistoimenpiteitä. Koska tämä on monivuotisen ohjelman siirtymäkauden viimeinen vuosi, kalastusmahdollisuuksista annettavalla ehdotuksella pyritään saavuttamaan kestävä enimmäistuotto viimeistään 1. tammikuuta 2025 kaikkien kantojen osalta kokonaisvaltaisen lähestymistavan mukaisesti. Siihen olisi erityisesti sisällyttävä käytettävissä olevat hallinnointivälineet ja korvausmekanismi pyydysten valikoivuuden ja alueellisten kalastuskieltojen parantamiseksi. STECF arvioi monivuotisen suunnitelman toteutusta vuosittain. Komissio on myös käynnistänyt kutakin kestävyyden näkökulmaa käsittelevän työn, tarkoituksenaan raportoida heinäkuussa 2024 suunnitelman tuloksista ja vaikutuksista asianomaisiin kantoihin ja kalastuksiin.

Yhteinen kalakantojen hoito on tarpeen myös kestävyyden varmistamiseksi kansainvälisillä vesillä ja tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi Välimerellä ja Mustallamerellä. Sen vuoksi vuoden 2024 kalastusmahdollisuuksia koskeva ehdotus kattaa jo voimassa olevista Välimeren yleisen kalastuskomission toimenpiteistä johtuvat toimenpiteet sekä lisätoimenpiteet, jotka hyväksytään kalastuskomission marraskuun vuosikokouksessa. Mustanmeren lajien osalta komissio ehdottaa piikkikampelan TACeja ja kiintiöitä vuotuisessa istunnossa hyväksyttävien toimenpiteiden mukaisesti. Samoin on kilohailin osalta.

Välimerellä ja Mustallamerellä saavutettua edistystä on jatkettava ja nopeutettava Välimeren yleisen kalastuskomission korkean tason konferenssissa Maltalla 3.–4. lokakuuta 2023. Kaikkien jäsenvaltioiden on jatkettava toimia kantojen kestävyyden saavuttamiseksi, koska tämä on perusta kestävälle kalastusalalle ja merialueiden ekosysteemien suojelulle.

Koska **eurooppalaisen ankeriaan** suojelua on parannettava, komissio seuraa tiiviisti vuoden 2023 kalastusmahdollisuuksien täytäntöönpanoa ja arvioi vuoden 2024 toimenpiteitä merivesien osalta. Tämän lisäksi se kehottaa jäsenvaltioita parantamaan ankeriasasetuksen mukaisia ankeriaanhoitosuunnitelmiaan ottaen huomioon ympäristönsuojeluvelvoitteet.[39] On tärkeää tehostaa toimenpiteitä sisävesillä tasapuolisten toimintaedellytysten luomiseksi, koska ankeriaskuolevuus sisävesillä on merkittävää ja edellyttää kiireellisiä korjaavia toimia. Välimeren yleinen kalastuskomissio valmistelee parhaillaan tulevia pitkän aikavälin hoitosuunnitelmia, erityisesti eurooppalaisen ankeriaan ja dolfiinin osalta; niitä koskevat nykyiset toimenpiteet ovat päättymässä vuonna 2023.

7. PÄÄTELMÄT

Kalastuksen kestävyys parani EU:ssa vuonna 2022. Itämeren tilanne on kuitenkin edelleen haastava, sillä aiemmin merkittävät kaupalliset kannat ovat vähenemässä monenlaisten paineiden vuoksi. Ilmastonmuutos vaikuttaa ihmisen toimintaan, paineiden voimakkuuteen ja joihinkin valtiollisiin näkökohtiin sekä näiden välisiin yhteyksiin. Välimeren ja Mustanmeren tilanteen ratkaisemiseksi tarvitaan enemmän toimia ja sitoutumista.

Komissio pyrkii vuoden 2024 kalastusmahdollisuuksia koskevilla ehdotuksillaan edistämään edelleen kalakantojen elpymistä sekä vakiinnuttamaan jo kestävällä tasolla olevien kalakantojen tilan. Tämä parantaa kalastajien selviytymiskykyä. On tärkeää, että jäsenvaltiot

[39] COM(2023) 102.

jatkavat EU:n lainsäädännön täytäntöönpanoa ja että komissio jatkaa ponnisteluja muiden kalakantoihin kohdistuvien paineiden poistamiseksi. EU torjuu merten pilaantumista useiden lainsäädäntö- ja politiikka-aloitteiden kautta saasteettomuustoimintasuunnitelman[40] puitteissa.

Kuten kalatalous- ja meripaketissa todetaan, nyt tarvitaan suurempaa sitoutumista siihen, että merialueemme ja eurooppalainen kalastus ovat tulevaisuudessa toimintakykyisiä. Kukoistava kalastusala on avainasemassa Euroopan rannikkoyhteisöjen säilyttämisen kannalta ja kestävämpiin elintarvikejärjestelmiin siirtymisen hallinnassa.

Komissio pyytää jäsenvaltioita, neuvoa-antavia toimikuntia, sidosryhmiä ja yleisöä antamaan palautetta tästä tiedonannosta 31. elokuuta 2023 mennessä.

[40] Näitä aloitteita ovat muun muassa raja-arvojen asettaminen merten roskaantumiselle, vedenalaiselle melulle, ravinteille ja epäpuhtauksille meristrategiapuitedirektiivin nojalla sekä raja-arvojen saavuttamiseksi toteutettavien toimenpiteiden täytäntöönpano. COM/2021/400 final.

SUUNNITELTU AIKATAULU[41]

Ajankohta	**Toimenpiteet**
Touko–marraskuu 2023	ICESin tieteellinen lausunto
Kesäkuu – elokuun loppu 2023	Julkinen kuuleminen tiedonannosta
Elokuun loppu 2023	Komissio hyväksyy Itämeren kalastusmahdollisuuksia koskevan ehdotuksen
Lokakuu–joulukuu 2023	Kalastusmahdollisuuksia koskevat vuotuiset neuvottelut Yhdistyneen kuningaskunnan, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Norjan sekä Norjan kanssa
Syyskuun puoliväli 2023	Komissio hyväksyy Välimeren ja Mustanmeren kalastusmahdollisuuksia koskevan ehdotuksen
Lokakuu 2023	Itämeren kalastusmahdollisuuksia käsittelevä neuvoston kokous Koillis-Atlantin laajalle levinneitä kantoja koskevat neuvottelut rannikkovaltioiden kanssa
Lokakuun loppu 2023	Komissio hyväksyy Atlantin ja Pohjanmeren kalastusmahdollisuuksia koskevan ehdotuksen
7.–11. marraskuuta 2023	Välimeren yleisen kalastuskomission vuosikokous
1. joulukuuta 2023	Tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean kantoja koskeva arviointi ja hoitoa koskeva lausunto
Joulukuu 2023	Atlantin ja Pohjanmeren kalastusmahdollisuuksia käsittelevä neuvoston kokous Välimeren ja Mustanmeren kalastusmahdollisuuksia käsittelevä neuvoston kokous

[41] EU:n vesillä ja tietyillä EU:n ulkopuolisilla vesillä alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen kautta hallinnoitavien kantojen kalastusmahdollisuudet hyväksytään alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen vuosikokouksen jälkeen tarkistamalla määräajoin neuvoston asetusta, jolla kalastusmahdollisuudet vahvistetaan.